

РЕШЕНИЕ

№ 43384

гр. София, 30.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **3938**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производство е по реда на чл.46, ал.1 от Закона за чужденците в Република България
/ЗЧРБ/, вр. чл.145–178 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Л. Е. К. С., [дата на раждане] , гражданство К., срещу Заповед №
5364з-783 от 14.02.2025г. на зам.директор на Дирекция „Миграция“ за налагане на принудителна
административна мярка /ПАМ/ "Отнемане на правото на продължително пребиваване на
чужденец в Република България".

Жалбоподателят излага доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорената заповед, с
искане за нейната отмяна.

Ответникът, зам.директор на Дирекция „Миграция“, чрез процесуален представител оспорва
жалбата и моли за нейното отхвърляне като неоснователна и недоказана.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява
становище по жалбата.

Административен съд София град, първо отделение 18-и състав, след като обсъди доводите на
страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна
следното:

На 11.03.2024г. е подадено заявление за предоставяне на право на продължително пребиваване на
чужденец в Република България на основание чл.24и, чл.24к, чл.33к, чл.33л и чл.33т от ЗЧРБ от
работодател „Делабар“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Т. Т. Б., за лицето Л. Е. К. С. /л.43/.
Към заявлението са приложени копие на национален паспорт, свидетелство за съдимост,
декларация за осигурено подходящо жилище до изтичане на срока на договора, договор за наем
на недвижим имот, обосновка за искане за достъп до пазара на труда на работници-граждани на

трети държави, копие на трудов договор, копие на длъжностна характеристика.

С рег.№ 536400-22931/16.03.2024г. заявлението е изпратено до изп. Директор на Агенция по заетостта /АЗ/ с искане за становище по отношение на наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, както и до директора на ДАНС за предоставяне на становище в съответствие с чл.41, ал.1, т.2 от ЗДАНС за виза. С писмено становище от 12.04.2024г. изп. директор на АЗ е изразено положително такова за наличие на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ за лицето Л. Е. К. С..

С писмо рег.№ 536400-32696/15.04.2025г. /л.20/ началник сектор „ПЕСПР“, Дирекция „Миграция“, уведомява фирма „Делабар“ ООД и Директор Дирекция „Консулски отношения“-МВнР, че за 5 лица, между които и жалбоподателката, има предоставен достъп до пазара на труда на осн. чл.24и от ЗЧРБ за срок от 3 год., както и какви действия следва да предприемат лицата след влизане на територията на Република България.

Представено по делото е Разрешение за пребиваване № R. /л.11/ с валидност до 05.06.2027г. за лицето Л. Е. К. С., с вписани данни за работодател „Делабар“ ООД, длъжност–общ работник и адрес [населено място], кв.Д., [улица], ет.1, ап.1.

Установява се от административната преписка, че на 22.11.2024г. в Дирекция „Миграция“ е подадена молба от И. Д., в качеството му на управител на „Делабар“ ООД, във връзка със заявление с рег.№ П-5542/11.03.2024г. за издаване на Единно разрешение за пребиваване и работа по чл.24и от ЗЧРБ на лицето Л. Е. К. С., [дата на раждане], гражданство К., за оттегляне на същото поради прекратено трудово правоотношение. /л.33/. Подаването на молбата е провокирало извършване на справка от служителите на дирекция „Миграция“ в АИС „Граничен контрол“ за пътувания на чуждия гражданин, като е установено, че за Л. Е. К. С. няма данни за влизания и излизания през гранично контролно-пропускателните пунктове на Република България. Административният орган е преценил, че с прекратяване на трудовия договор на чуждия гражданин като служител на фирма „Делабар“ ООД към 22.11.2024г., е отпаднало основанието за продължително пребиваване. На 08.01.2025г. служители на Дирекция "Миграция" са поставили съобщение за удостоверяване на процедурата по чл.18а, ал.10 АПК на таблото за уведомления в сградата на Дирекция „Миграция“, поради факта, че чуждата гражданка е пребивавала на адрес, предоставен от работодателя. С уведомлението С. е уведомена за започване на процедура по отнемане на правото на продължително пребиваване по чл.40, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, като е указано, че в срок до 7 дни от получаване му може да представи в Дирекция "Миграция" своите възражения.

Издадена е оспорената Заповед рег. № 5364з-783 от 14.02.2025г. на зам.директор на Дирекция "Миграция", с която на основание чл. 40, ал.1, т.1 на чуждия гражданин е наложена ПАМ "Отнемане на правото на продължително пребиваване в Република България“

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Оспореният акт е връчен на адресата на 25.03.2025г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице съгласно чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните правни съображения:

При служебната проверка по чл. 168, ал.1, вр. чл.146, т.1 от АПК съдът установи, че отказът е издаден от компетентен орган по чл. 44, ал.1 от ЗЧРБ, предвид уредената в същата норма легална възможност за делегиране на правомощия, сторено със Заповед № 513з-4651 от 08.10.2015г., с която директорът на Дирекция „Миграция“ е оправомощил зам.директорът на Дирекция

"Миграция" да отнема правото на издадено разрешение за продължително пребиваване.

Издаденият акт е мотивиран от фактическа и правна страна съобразно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Изложени са фактически мотиви, от които е видно, че на чужденеца е прекратен трудовия договор с "Делабар" ООД. Горното от своя страна обосновава отпадане на основанието по чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, на което е предоставено правото му на пребиваване. Мотивите на неблагоприятния акт съответстват на изискването по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК в достатъчна степен, така че с връчването му, засегнатото лице да разбере наложената му неблагоприятна мярка и да организира защитата си срещу нея, поради което не е допуснато отменително основание по чл. 146, т. 2 от АПК.

До чуждия гражданин е изготвено Уведомление от 08.01.2025 г. за образувано срещу него административно производство съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК, вкл. с предоставяне на възможност за ангажиране на допълнителни доказателства съгласно чл. 34, ал. 3 от АПК. Събраните доказателства по административната преписка сочат на отсъствието на допуснати съществени административнопроизводствени нарушения при издаването на заповедта, а оттук и на липсата на основание за нейното оспорване по смисъла на чл. 146 т. 3 АПК. Съществени са само онези нарушения на процесуалните правила, вследствие на които е ограничено или напълно е отнето правото на лицето от участие в производството по издаване на пряко и непосредствено засягащия го административен акт и то по такъв начин, че ако не бяха допуснати, вероятно изобщо не би се стигнало до издаването на акта. Такива нарушения в случая съдът не установи.

Процесната заповед ПАМ "Отнемане на правото на пребиваване на чужденец в Република България" е наложена на основание чл.40, ал.1, т.1 ЗЧРБ, чийто текст е възпроизведен в мотивите на заповедта и обстоятелството, че дружеството работодател „Делабар“ ООД е прекратило трудовия договор с лицето Л. Е. К. С., с което е отпаднало основанието за пребиваване на чуждата гражданка, тъй като не отговаря на условието на чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ. Съдът намира въз основа на приетото по фактите, че всички посочени в заповедта материално-правни условия за налагането на мярката са съществували към дата на издаването ѝ. Условието, при които е издадено Единното разрешение за пребиваване на кубинската гражданка-трудова правоотношение с фирма „Делабар“ ООД, следва да бъдат изпълнени във всеки едни момент от срока на действието му. Законодателят не предвижда възможност за неизпълнение на условията на разрешението за какъвто и да е период и на каквото и да е основание.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Тогава, когато статуса на чужденци, получили съответни разрешения да пребивават временно или постоянно на територията на страната не съответства на въведените със ЗЧРБ изисквания, компетентните административни органи /чл.44, ал.1 ЗЧРБ/ постановяват предвидените с чл. 39а, ал.1 ЗЧРБ мерки за административна принуда.

Разпоредбата на чл. 24и, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ дава възможност на компетентния административен орган да издаде разрешение за продължително пребиваване и работа, тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" на "чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002". Тогава, когато отпаднат тези основания, нормата на чл. 40, ал.1, т.1, вр. чл. 39а, ал.1, т.1 ЗЧРБ задължава директорът на Дирекция "Миграция" да отнеме издаденото по чл. 24и с.з. разрешение. С други думи, за налагането на ПАМ "отнемане на правото на пребиваване в Република България" следва да бъде установено и доказано, че са отпаднали задължителните изисквания по чл. 24и ЗЧРБ, а именно - чужденецът да отговаря на условията за получаване на

достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство, което фактически означава да не полага труд на годно правно основание, за случая - трудов договор. Съобразяването с тези изисквания е част от съдържанието на оперативната самостоятелност, с която несъмнено е разполагал ответникът. Съдебният контрол върху тази самостоятелност се ограничава до установените с чл. 169 АПК правомощия. В този смисъл, съответна на събраните факти и обстоятелства по делото е преценката в оспорената заповед, че поради прекратяване на трудовия договор на Л. Е. К. С. с работодателя „Делабар“ ООД е отпаднало основанието за пребиваване на кубинската гражданка в Република България.

Не може да се приеме, че с оспорената заповед се засягат в по-голяма степен правата и интересите на чуждия гражданин, тъй като целта на ЗЧРБ е да регулира условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България. Това следва да се случи по законоустановения ред, който чужденците в страната ни са длъжни да спазват /чл. 4 от ЗЧРБ/. Не може да се приеме, че е накърнено правото на личен живот на лицето по смисъла на чл. 8 от ЕКПЧ, тъй като Конвенцията не гарантира правото на пребиваване или на трудова заетост на индивидите, а напротив – позволява намесата на държавните власти в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите (чл. 8, пар.2 от ЕКПЧ). Според съда, в случая намесата попада в тази хипотеза - предвидена е в закона, в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната. По тези съображения, съдът приема, че не е допуснато нарушение на чл. 6 от АПК, във връзка с отменителното основание по чл. 146, т. 5 от АПК.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона по смисъла на чл. 146 АПК. Не се установиха основания за незаконосъобразност, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Колкото до това, че по делото се посочиха данни, нескрепени с надлежни писмени доказателства за сключване на брак между жалбоподателката и български гражданин, следва да се отбележи, че това обстоятелство подлежи на установяване в отделно производство и евентуално би представлявало основание за превиване на чужденката в страната на друго основание.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София град, първо отделение 18 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Е. К. С., [дата на раждане] , гражданство К., срещу Заповед № 5364з-783 от 14.02.2025г. на зам.директор на Дирекция „Миграция" за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) "Отнемане на правото на продължително пребиваване на чужденец в Република България".

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ

